

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.28/2026/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2026. június 3. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

Í T É L E T E T

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2025. október 20. napján kihirdetett 16.B.55/2024/40. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény jogszabályi megjelölésénél a Btk. 184. § (1) bekezdése mellett feltünteti annak 4. fordulatát is.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott őrizetének záró napja helyesen 2022. december 8., letartóztatásának kezdő időpontja 2022. december 9., ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletének zárónapja helyesen 2023. szeptember 21., míg a közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyeletének kezdő napja helyesen 2023. szeptember 22.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2025. október 20. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 16.B.55/2024/40. számú ítéletével Terhelt4 IV. r. vádlottat 1 rendbeli tártettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntett [Btk. 184. § (1) bekezdés és (2a) bekezdés] miatt 3 év – börtönben végrehajtandó – szabadságvesztésre, 3 év közügyektől eltiltásra, valamint 250 napi tétel – napi tételenként 2000 forint, összesen 500 000 forint – pénzbüntetésre ítélte azzal, hogy a szabadságvesztésből a vádlott legkorábban a büntetése kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban és ingatlanhoz kötött bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, emellett döntött a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatásáról, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére a büntetés súlyosítása érdekében, a vádlott és védője pedig a büntetés enyhítése érdekében jelentett be joghatályos fellebbezést.

[3] A Ügyészség fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság a társas, szervezett elkövetést nem értékelte megfelelő súllyal, és álláspontja szerint a jelentős mennyiségű új pszichoaktív anyag kereskedelmében aktívan közreműködő elkövetővel szemben enyhítő szakasz alkalmazása nem is indokolt. Ezért hosszabb – a törvényi minimumot elérő – tartamú szabadságvesztés és ehhez igazodó közügyektől eltiltás kiszabására tett indítványt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.55/2025/12. számú, 2026. január 22-én kelt átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal, kizárólag a pénzbüntetés egy napi összegének felemelésére korlátozva tartotta fenn.

[5] Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az irányadónak tekintendő tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és cselekménye minősítését is törvényesnek tartotta, egyetértve az elkövetéskor hatályos büntető törvény alkalmazásával is. Utóbbit érintően azonban a törvényszéknél részletesebben bemutatta azt az időközben bekövetkezett jogszabályváltozást, amelyre figyelemmel válik megalapozottá a Btk. 2. §-ában írt időbeli hatály kérdésében a törvényszék álláspontja.

[6] Az ügyészség meglátása szerint az elsőfokú bíróság által a joghátrány alkalmazása során feltárt körülmények – a vádlott utóbbi elítéléseinek alapjául szolgáló elkövetési időpontok pótlását követően – kiegészítendő azzal a súlyosító körülménnyel, hogy a IV. r. vádlott több büntetőeljárás hatálya alatt követte el a terhére rótt bűncselekményt. Erre is figyelemmel adott hangot azon meggyőződésének, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabási tényezőket nem a súlyuknak megfelelően értékelte, amikor a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát nem csupán jóval a középérték alatt, hanem enyhítő szakasz alkalmazásával, a különös részi törvényi minimum alatt határozta meg. Jóllehet, ezt túlzottan méltányosnak látta, ugyanakkor az ugyanazon vádirattal érintett további terheltekkel szemben jogerősen kiszabott büntetésekhöz mérten – a belső arányosság követelményére hivatkozva – ennek felemelésére már maga sem látott okot. Ellenben az arányosan és törvényesen kiszabott pénzbüntetésnél az egy napi tételnek a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz jobban igazodó, magasabb összegével már elérhetőnek látta a büntetés céljait.

[7] Mindezek alapján az ügyészség arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet – az előéleti adatok és a jogi indokolás, továbbá a bűnösségi körülmények általa jelzett kiegészítésével – változtassa meg, és a pénzbüntetés egy napi tételének összegét emelje fel, egyúttal a kényszerintézkedés adatait a beszámításra is kihatóan pontosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] A IV. r. vádlott védője a fellebbezését – a Be. 584. § (6) bekezdésében írt előírás ellenére – írásban nem indokolta.

[9] Az ellentétes irányú fellebbezések egyike sem alapos.

[10] Miután a jogosultak az ügyben kizárólag a kiszabott büntetést sérelmező fellebbezést jelentettek be, és nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, de a terhelt, továbbá védője sem indítványozta, így a Be. 598. § (2) bekezdése értelmében a fellebbezés tanácsülésen történő elbírálásának feltételei fennálltak.

[11] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadott részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy a bejelentett jogorvoslati indítványok kizárólag a kiszabott büntetés ellen irányultak [Be. 583. § (3) bekezdés *a*) pont]. A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárási szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére és a bűncselekmény minősítésére is.

[12] Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[13] Ennek eredményeképpen megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértést nem vétett.

[14] Az elsőfokú bíróság a Be. 562. § (2) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta határozatát. Az ennek megfelelően szerkesztett ítélet a Be. 561. § (3) bekezdés *a*)-*c*) és *e*) pontjában, valamint a Be. 564. § (4) bekezdésében meghatározott kötelező elemeket tartalmazza, irathűen és hiánytalanul rögzítette a vádra és annak módosításaira utalást.

[15] Ugyanakkor a személyi körülmények és a vádlott büntetéseire vonatkozó adatok [Be. 561. § (3) bekezdés *b*) pont] kiegészítést és helyesbítést igényelnek a következők szerint:

– a [3] bekezdésben rögzíti, hogy a vádlott 2025. augusztus 13. napja óta az cég1 (cím34) alkalmazásában áll lakatos munkakörben, melyből havi nettó 400 000 forint jövedelemre tesz szert. Kiskorú gyermekei jelenleg 10 és 7 évesek (40. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv);

– a [4] bekezdésben elsőként írt bűncselekmény elkövetési ideje 2021. július 21., a másodiké 2022. március 22., a harmadiké pedig 2021. november 14.;

– e bekezdést követően azt is rögzíti, hogy a vádlott ellen a 2024. október 10. napján elkövetett segítségnyújtás elmulasztásának büntette, halálos közúti baleset gondatlan okozásának vétsége, valamint járművezetés az eltiltás hatálya alatt büntette miatt a Gödöllői Rendőrkapitányságon 3430/2024.bü. számon van folyamatban más büntetőeljárás.

[16] Az elsőfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés *a)* pontja szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgál(hat)ta – okszerűen következtetett Terhelt4 IV. r. vádlott bűnösségére. A bűncselekmények minősítése is alapvetően megfelelt a helyes indokok mentén megválasztott, főszabály szerint alkalmazandó elkövetéskori büntető anyagi jogi rendelkezéseknek, azonban a bűncselekmény jogszabályi megjelölése és – egyetértve a vádhatóság álláspontjával – a jogi indoklás is igényelt némi kiegészítést.

[17] Ahogyan az ügyészség is helyesen rámutatott, már az elsőfokú ítélet időpontjában is hatályban voltak a Btk. időbeli hatályával kapcsolatos kérdéseket is érintő, a kábítószer előállításának, használatának, terjesztésének, népszerűsítésének tilalmával összefüggő törvénymódosításokról szóló 2025. évi XIX. törvény által átvezetett módosítások.

[18] A vádlott által elkövetett bűncselekmény szempontjából releváns változtatások közül kiemелendő, hogy 2025. június 15-i hatállyal változott a kábítószer büntetőjogi fogalma. Az elsőfokú bíróság az N-etil-norpentedronnal kapcsolatos cselekményt új pszichoaktív anyaggal visszaélésnek értékelte, mely törvényi tényállás a hatályos törvényben már nem szerepel, ez azonban nem jelenti azt, hogy az elkövetés tárgyra megvalósított cselekmény ne ütközne jelenleg is az anyagi jogi szabályokba. Ugyanis a Btk. 459. § (1a) bekezdése szerint a Btk. alkalmazásában kábítószernek minősülnek az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet 3. mellékletében felsorolt új pszichoaktív anyagok is. Ebből következően a Terhelt4 IV. r. vádlott cselekményével érintett, az igazgatási szabályok szerint új pszichoaktív anyagnak minősülő N-etil-norpentedron jelenleg a Btk. alkalmazása során kábítószer, mégpedig a Btk. jelenleg hatályos 461. § (5) bekezdés *b)* pontja, továbbá a (6) és (7) bekezdésében írt mennyiségi határok miatt jelentős mennyiségű. Következésképpen jelenleg a vádlott tényállásban írt magatartása már a Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetnének megállapítására alkalmas. Miután pedig ez egyértelmű, a büntetési tételben (5 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztés az elkövetéskori minősítésnek megfelelő 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés helyett) is megjelenő szigorítás, a Btk. 2. § (1) bekezdése szerinti főszabály, azaz az elsőfokú bíróság által is helytállón megválasztott elkövetéskori büntető anyagi jogi rendelkezések alkalmazásának volt helye.

[19] Ezen indokok mentén volt tehát törvényes a jogi minősítés, melynek keretében az elsőfokú bíróság kifogástalanul helyezkedett arra az álláspontra, hogy a vádlott magatartása a Btk. 184. § (1) bekezdésében írt különféle elkövetési módok közül a „kereskedés” megállapítására alkalmas, ennek feltüntetését azonban a bűncselekmény bírósági határozatban történő megnevezéséről szóló 61/2008. BK vélemény 3. a) pontjában írtak ellenére elmulasztotta. E szerint ugyanis az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzataira az 1. fordulat, 2. fordulat stb. megjelöléssel kell utalni, a „kereskedés” ennek megfelelően a törvényhely 4. fordulata, melyet a másodfokú bíróság pótol.

[20] A társtetteség felrovása a közös elkövetésre figyelemmel ugyancsak törvényes. Megjegyzést érdemel továbbá, hogy a kereskedés – a hasonló törvényi tényállásra megalkotott 1/2007. BJE határozat iránymutatása mentén megszilárdult bírói gyakorlat szerint – akkor állapítandó meg, ha az elkövető rendszeresen és haszonszerzés céljából foglalkozik az illegális tudatmódosító szer terjesztésével. A haszon nem csupán pénzben kifejezett, annak tekintendő minden olyan anyagi értékkel bíró előny is, amelyhez az elkövető a bűncselekmény elkövetése révén jut hozzá, így különösen, ha a tevékenységének ellenértéke a saját fogyasztását kielégítő illegális szer volt. A jelen ügyben ez vitán felül megállapítható volt.

[21] Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket részletesen számba vette és értékelte, azonban e körben több kiegészítést is szükségesnek tartott az ítéltábla.

[22] A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát nem kizárólag a cselekménnyel érintett új pszichoaktív anyag mennyisége befolyásolja. Jelen ügyben a vádlott az elosztást biztosító rendszerben a legalacsonyabb szinten álló tag volt: az a szerhasználó, aki közvetlenül értékesített hasonló fogyasztóknak, és aki ebből közvetlenül ellenértékként maga is csak a saját fogyasztási adagjához jutott hozzá. Az ilyen elkövetők esetében általában nem indokolt a törvény teljes szigorának alkalmazása, azt az ítéltábla értékítélete szerint azoknak kell fenntartani, akik az tudatmódosító szerek kereskedelmét nagyobb tételben szervezik, és akik a vádlottakhoz hasonló fogyasztókat kihasználva gondoskodnak annak terítéséről.

[23] Ellenben egyetértett az ítéltábla az ügyességgel abban, hogy a vádlott egyidejűleg három, elmarasztalásához vezető büntetőeljárás hatálya alatt valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, a megalapozott gyanú közlését követően. Ez pedig annak ellenére is a személyében rejlő társadalomra veszélyességet növelő, és ezen keresztül nyomatékos súlyosító körülmény, ha az érintett bűncselekmények jellegükben eltérőek voltak.

[24] Végül pontosítást igényelt az időmúlásnak enyhítő hatást kölcsönző kényszerintézkedések hatálya alatt töltött idő is: a vádlott helyesen 5 és fél hónapot töltött ebből letartóztatásban és négy hónapot ingatlanra korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt.

[25] Az így kiegészített büntetéskiszabási körülmények alapján is egyetértett azonban a másodfokú bíróság azzal, hogy a vádlott esetében sem szükséges a középmértéket – azaz a 7 év 6 hónapot – elérő tartamú szabadságvesztés kiszabása, sőt, az enyhítő tényezők túlsúlyára figyelemmel az ún. enyhítő szakasz [Btk. 82. § (2) bekezdés *b)* pont] alkalmazását sem találta törvénysértőnek. Az ekként meghatározott 3 év tartamú szabadságvesztés igazodik a joghátrányt befolyásoló enyhítő és súlyosító körülményekhez, és alkalmas a büntetési célok elérésére. Bár a belső arányosság mint a joghátrány igazságos meghatározásánál nélkülözhetetlen szempont leginkább az ugyanazon ügydöntő határozattal elmarasztalt terheltek esetében értelmezhető, egyetértett az ítéltábla mind az elsőfokú bírósággal, mind pedig az ügyészséggel abban, hogy – különösen az időben egymáshoz közel eső elítélések fényében – annak érvényesítésének elmaradásával a vádlottat a már jogerősen elítélt társaival szemben méltánytalan hátrány érné. Ezért a szabadságvesztés súlyosítását – melyet már az ügyészség sem indítványozott – az ítéltábla sem látta indokoltnak. Más oldalról ugyanakkor, annak így megállapított tartama valóban igen méltányos, abban a vádlott beismerése, és kedvező személyi körülményei is maradéktalanul érvényre jutnak, ezzel szemben az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyára, és a vádlott elítélési adataiból kitűnő kriminogén személyiségére figyelemmel szóba sem kerülhetett annak további mérséklése sem.

[26] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztéshez kapcsolódóan a végrehajtási fokozatról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról és a IV. r. vádlott által előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyelet hatálya alatt töltött idő beszámításáról törvényesen rendelkezett. A beszámítandó tartamokat érintően azonban a személyi adatokat megelőzően feltüntetett tartamok a rendelkezésre álló iratok alapján valóban helyreigazítást igényeltek.

[27] Az őrizetbe vett Terhelt4 IV. r. vádlott letartóztatását a Budakörnyéki Járásbíróság a 2022. december 9. napján kelt – a Budapest Környéki Törvényszék 2.Bnyf.909/2022/2. számú végzése folytán 2022. december 21. napján véglegessé vált – 5.Bny.1914/2022/4. számú végzésével rendelte el 2023. január 9. napjáig. Ekként a letartóztatása az elrendelés 2022. december 9-i napjával kezdődött. A letartóztatást a Budakörnyéki Járásbíróság a 2023. május 22. napján kelt és 2023. június 12. napján véglegessé vált 5.Bny.695/2023/3. számú végzésével szüntette meg, egyben rendelte el ingatlanhoz kötött, nyomkövető technikai eszközzel biztosított bűnügyi felügyeletüket és távoltartásukat is. Kétségtelen, hogy a bűnügyi felügyeletének magatartási szabályait a Budakörnyéki Járásbíróság 2023. szeptember 6. napján kelt 4.Bny.1175/2023/3. számú végzésével akként módosította, hogy a vádlott a cím35 szám alatti ingatlant Gödöllő és Valkó közigazgatási határán belül munkanapokon 06 és 18 óra között – kizárólag munkavégzés céljából – elhagyhatja, ez a (valójában) a bíróság engedélyeként funkcionáló döntés azonban a bűnügyi felügyelet magatartási szabályának törvényben meghatározott jellegén [Be. 281. § (2) bekezdés *a)* pont] semmit nem változtatott, a vádlottnak a munkavégzés időtartamán kívüli időben a kijelölt ingatlanban kellett tartózkodnia. Ezen csak a Budakörnyéki Járásbíróság 1.Bny.1261/2023/4. számú, 2023. szeptember 21. napján meghozott végzése módosított, mikor a magatartási szabályt a bíróság akként határozta meg, hogy a vádlott Pest Vármegye és Budapest közigazgatási területét engedély nélkül nem hagyhatja el. E döntés napja tehát az az időpont, amelyig a Btk. 91. § (1) bekezdése szerinti beszámításnak helye van, nem pedig a korábbi. Ezekkel tehát az ítéltábla – a beszámításra vonatkozó törvényes döntés mellett – az elsőfokú ítélet adatait helyesbítette.

[28] A közügyektől eltiltás mind nemét, mind tartamát tekintve kifogástalan és törvényes volt.

[29] Az elsőfokú bíróság IV. r. vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján, ennek valamennyi normatív feltétele fennállt, a napi tételek száma igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához is. A személyi körülményei körében értékelt adatokból kitűnően a vagyontalan, két kiskorú gyermek tartására köteles vádlott esetében azonban semmilyen olyan egzisztenciális többletelem nem volt feltárható, amely a törvényi minimumot is meghaladó napi tétel összegének felemelésére alapot adhatna. Ezért az ítéltábla az ügyészség ezirányú indítványával nem tudott azonosulni.

[30] A bűnügyi költségről szóló elsőbírói rendelkezés törvényes.

[31] Mindezek alapján az ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[32] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2026. június 3.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2025. október 20. napján kihirdetett 16.B.55/2024/40. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.28/2026/8. számú ítéletében írt változtatásokkal 2026. június 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2026. június 3.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takácsné Veres Tünde

bíróági ügyintéző